

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

39. An si quis post Collationem beneficij impediatur iniustè accipere
possessionem, possit quis pecunia redimere hanc vexationem? Et an hoc
sit Symonia? Ex p. 5. tr. 14. & Misc. 2. res. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

possit hoc fieri absque simonia. Sed salvo meliori iudicio, existimarem non esse simoniam, si daretur aliquid non pro beneficio, quod daretur esse suum; sed ut vitaret expensas, quas deberet facere, ut defenderet jus suum: nam procurare per decem nummos, ne quis exponeretur periculo perdendi centum nummos, quos in litigando deberet expendere, nihil prorsus habet malitiæ; neque enim quod datur, est spirituale; neque etiam illud pro quo datur. Dare quidem aliquid, ut alter renunciaret juri positivè, videtur esse simoniacum; quia jus illud est spirituale; dare verò aliquid ut non moveat litem ad prosequendum jus suum, & consequenter ad renunciandum juri suo negativè, hoc est non prosequendo ipsum, non apparet simoniacum, quia illa negatio prosecutionis juris non est spirituale. Idem dicendum si reciperet ab altero aliquid, ut ipsemet non prosequatur jus suum.

2. Sed quis, an idem dicendum de eo, qui habens possessionem beneficii vellet illud relinquere alteri prætendenti ob aliquod pretium ab illo receptum? Resolutio hujus casus videtur mihi difficilior, quam prioris, quia hic dando possessionem beneficii, videtur dare rem spirituales pro illo pretio. Respondedo tamen mihi videri, quod possit hoc facere absque simonia, quia cum non sit certum quod beneficium sit suum, sed propter probabilitatem tamen quam habet, quod sit suum, vel in litigando expensas facere, nullo modo apparet esse simoniacum, ut vitet illas expensas aliquid recipere, quia neque quod accipit est spirituale, neque illud pro quo accipit, hoc est, expensæ, quas faceret in litigio. Itaque si qui dat, non emit jus alterius, ut non debet, quia potest esse contentus jure suo, neque possessionem quod etiam non est necessarium ut faciat, quia sufficit quod alter permittat, ut ipsemet eam viro suo accipiat, aut ab eo, qui potest possessionem dare, sed solum det alteri aliquid ratione expensarum, quas faceret, ut probaret jus alterius non esse bonum, non apparet esse ulla simonia ex parte ipsius; similiter, si recipiens neque dat jus suum, quod alteri non est necessarium, cum habeat proprium; neque possessionem positivè, sed negativè tantum, permittendo, ut alter recipiat illam, sed solum recipiat aliquid ne faciat expensas defendendo possessionem suam, non committit ullam simoniam. Hucusque Pontius, quæ ex ejus mente dicta esse volo.

Sup. hoc sup.
ex Ref. 29.
lege doct.
§. ult.

3. Querit idem ibidem *concl. 6. num. 33.* si quis fecerit expensas in beneficio litigioso, an possit eas exigere ab illo, cui, aut in cujus favorem resignat? Et respondet negativè cum communi, loquendo de exactione tanquam pretij, aut debiti; quia quod alter solueret pro expensis, esset aliquod pretium pro beneficio; posset tamen æquivalens recipere gratuitè, de quo non est dubium. Ita ille.

RESOL. XXXIX.

An si quis post collationem beneficii impediatur injustè accipere possessionem, possit pecunia redimere hanc vexationem?

Et an hoc sit simonia? Ex part. 5. tract. 14. & Misc. 2. Ref. 3.

Sup. hoc in
Ref. seq.
ult.

§. 1. Aliqui probabiliter negativè respondent. Ita glossa in c. *decimas*, 2. 17. *quest. 7.* Abbas in c. *ad aures*, de *simon.* num. 6. & ibi Innocentius, Felinus in c. *dilectus*, num. 3. cum aliis, quia possessio beneficii quid spirituale est. Sed meritò affirmativam sententiam docet Sanchez in *opusculis*, tom. 1. lib. 2. cap. 3. *dub. 30. num. 15.* quia tota spiritualitas possessionis beneficii

est ratione tituli, in quo talis habet jus ad rem acquisitam per collationem. Et hanc sententiam docet etiam Moscosus in *summa*, tract. 15. cap. 15. num. 5. ubi sic asserit. [Si desuper que un Beneficiario tiene collationem juridica de su beneficio, no le quisiesen dar su posesion, haziendole agratio contra justicia y razones, no es simonia redimir esta vexacion, y alcançar la posesion de su beneficio con dineros.] Ita ille. Vide omnino Raphaellem de la Torre in 2. 2. *tema. 2. quest. 100. art. 4. disp. 9.* validissimis rationibus affirmativam hanc sententiam confirmat. Vnde de hoc non est dubitandum.

RESOL. XL.

An si elector inclinet ad eligendum indignum, vel minus dignum, possit dignior redimere hanc vexationem?

Et an redimere supradictam vexationem sit simonia?

Et an in hoc casu simonia non sit de jure divino, sed humano?

Et an facta collatione beneficii, si quis injustè impediatur accipere possessionem, possit pecunia redimere hanc vexationem? Ex p. 4. tract. 4. & Misc. Ref. 152.

§. 1. Respondeo negativè, quia est simonia redimere pecunia vexationem, dum quis habet digne tantum jus ad rem, ut si quis injustè vexetur, ne detur sibi collatio beneficii, nam cum adhuc beneficium non sit suum, paratur pecunià via ad obtinendum beneficium; sed totum hoc accidit in casu nostro, et ergo, &c.

2. Non definam tamen hic adnotare secundum opinionem Sanchez in *opusculis*, tom. 1. lib. 2. cap. 3. *dub. 30. num. 7.* esse satis probabile simoniam in hoc casu non esse de jure divino, sed humano, unde per ea que dictus Sanchez dixerat antea in *dub. 16. n. 9. & 10. valeat*. Sed collatio dicti beneficii, nec alter tenetur restituere, nec collatio dicti beneficii, nec alter tenetur restituere. Hæc, ut dixi, procedunt in opinione Sanchez qui tamen fortasse loquitur de pretio dando alicui tertio, qui infert vexationem.

3. Notandum est etiam hic obiter, quod licet aliqui probabiliter asserant quod facta collatione beneficii, si quis injustè impediatur accipere possessionem, non potest pecunia hanc redimere vexationem, quia possessio beneficii quid spirituale est: at probabilius est licere, quia tota spiritualitas possessionis est ratione tituli, in quo habet jus in re acquisitionem per collationem. Ergo, &c. Ita Sanchez ubi sup. *dub. 30. numero 11.*

RESOL. XLI.

An qui ad redimendum vexationem electori dedit pretium, ne minus dignus eligatur ad beneficium, sit simoniacus, & incidat in penas latus contra simoniacos?

Et an in hoc casu simonia non sit de jure divino, sed humano? Ex p. 5. tract. 14. & Misc. 2. Ref. 1.

§. 1. Quoad primum, affirmativè respondendum est, & ita docet Moscosus in *summa*, tract. 15. cap. 15. num. 6. & Villalob. in *sum. to. 2. tract. 37. diff. 23.* in *Ref. num. 3.* & alij. Sed difficultas est quoad secundum punctum; nam Sanchez in *opusculis*, tom. 1. lib. 2. cap. 3. *dub. 30. num. 6.* circa præsens dubium sic ait: Duobus perentibus unum beneficium, & electore inclinante tertio suam voluntatem ad indignum, vel ad minus dignum, esset simonia pretio redimere hanc vexationem, quia ad tantum habet jus ad rem. Est tamen satis probabile cum simoniam in hoc casu non esse de jure divino, sed humano.